

פרוטוקול – בישיבת מוע"ד עם הרב איתן

נוכחים : בוב, חיים, אביגיל, אלישבע, הרב איתן

בוב : לא יהיה דיון. באנו לשמוע. אם יהיו שאלות הבהרה, נשאל, אבל עקרונית מדובר בהזדמנות לרב איתן להשמיע את עמדתו.

חיים : אנו יושבים הערב לא בתקן/דין של שימוע. באנו להקשיב לדברי הרב איתן. נקשיב ולא נחליט הערב. בהמשך השבוע לאחר דיונים מעמיקים, נחליט כיצד להתקדם.

הרב איתן : אנחנו בימים של ספירת העומר במקום שממונה על הנהגה רוחנית – המועצה הדתית – ובזמן שלספירת העומר שבו אנו מצווים על אהבת חינוס. בימים שלאחר הישיבה שלי עם בוב העברתי את עצמי תהליך. כמו שבו אמר לי אתמול, זה סיפור של מערכת יחסים שכרגע לא מתנהלת כראוי. אני לא מרגיש שיש תלונות על העבודה שלי. שיש משהו שהתבקשתי לעשות ולא עשיתי. אני מנסה לעשות הכל כמה שיותר טוב וכמה שיותר מהר, כמוכן במגבלות היכולת האנושית. אני גם חושב שאפשר לפתור את המתח הבינאישי ולעבוד יחד בצורה טובה. אני רוצה להסביר את שני האירועים האחרונים שלהבנתי הם הסיבה למכתב שקיבלתי. האירוע הראשון היה שיחה שלי בתמר שבעקבותיה הבנתי שבתמר יש בעיית חלוקה בדואר, שאינה קשורה למוע"ד, שבגללה תושבי התמר לא קיבלו את החוברת של המוע"ד לפני פסח. במוצ"ש, במכתב הרגיל שלי לבוב המדווח על פעילותי, ביקשתי שתושבי התמר יקבלו חוברות. ביום שלאחר מכן תזכרתי את בוב במייל על מנת לשאול האם הבקשה מולאה. פגשתי את בוב בהגעת כלים, עם הרב גולן, וחטפתי מבוב צעקות נוראיות שפגעו בי על כך שאני כביכול בודק אותו ונותן לו פקודות. כל כוונתי היתה לבדוק שבקשת התושבים מולאה.

האירוע השני היה שמיקי, מזכירת הרב ריסקין, לא הרגישה טוב וביקשה במייל ממני ומבוב להעביר את טופס מכירת החמץ שלה למאגר הכללי על מנת שהחמץ שברשותה יימכר. שאלתי את בוב במייל אם הוא מטפל או שברצונו שאני אטפל. הוא לא ענה לי. לאחר מספר שעות שלחתי לו סמס מתוך מחשבה שמדובר בשבוע הלחץ ביותר בשנה שאולי הוא לא ראה את הדברים. הגעתי לביה"כ על מנת להשתתף במכירת החמץ. הגעתי עם בני. במקום היו אנשים רבים וחשובים. בוב התפרץ עלי בצעקות שאני לא אבא שלו ולא הבוס שלו. נפגעתי מאוד. הדברים נאמרו בפני הבן שלי ואנשים רבים.

לאחר מכן בוב שלח לי להתנצלות שהיתה גרועה יותר מהצעקות ופגעה בי אפילו יותר. במקום להתנצל הוא הסביר מה במעשי היה לא בסדר. אלו סיטואציות חמורות ואני יודע שגם בוב חשב שהן לא היו אמורות לקרות. מבחינתי, נתבקשתי לעשות משהו, ובדקתי שהוא נעשה. אני מרגיש שנזפתני שלא כהוגן.

בישיבה הבנתי איך בוב ראה את הדברים והסברתי איך אני ראיתי את הדברים. אני מבין מבוב ש-א. בוב יוצא מנקודת הנחה שהוא רואה הכל. את כל המיילים. והוא מטפל. וש-ב. בוב לא ראה שגם אני מכותב למייל ולא הבין שאני בכלל מעורב בנושא מול מיקי.

אני מאוד נאמן למועצה הדתית. עד כדי כך שאפילו כשאני לפני פיטורין כשהיה את הסיפור עם הערוב ביום ו' ושלמה התקשר אלי, הצעתי את עזרתי. למרות שאני לפני פיטורין. אני מאוד מסור לעבודה ולמועצה הדתית ומנסה לעשות כל דבר כדי לקדם אותה. אני מציע שכדי שניישר את ההדורים, שמעכשיו בוב יאמר לי את הדברים ישירות וכן שנקבע פגישה קבועה, כל שבוע למשל, כדי שאבין מה כן ומה לא ומה אני אמור לעשות ומה לא. אני גם אשמח לשמוע במה רוצים שאהיה מעורב ובמה לא. היכן המועצה הדתית רוצה שאתערב והיכן לא. אם רוצים שאתן רק תשובות הלכתיות – זה מה שאעשה. הנאמנות שלי היא מוחלטת ומה שהיה, היה לא באשמתי. אני מבקש סליחה כי לא התכוונתי לפגוע. זאת ממש לא היתה כוונתי. אני מאוד רוצה שיהיה טוב לכולם ושהכל יחזור לקדמותו.

אני אשמח מאוד שיאמרו לי דברים ספציפיים – גם אנשי המועצה הדתית. אני גם אשמח לא לכתוב כל ערב מיילים על מה אני עושה בכל יום. זה מאוד קשה לי ומכביד עלי. אני מבין מדוע בוב מבקש זאת, אבל זה גורם לי קושי גדול לנסות לחזור על היום שלי ולראות מה עשיתי בדיוק. אולי אם נעבור למיילים שבועיים או נבטל לחלוטין זה גם יעזור. אבל בכל מקרה מאוד חשוב לי שהכל יהיה בשיתוף פעולה.

כל מה שאני עושה זה בשיתוף פעולה מלא עם הרב גולן. שירותי המועצה הדתית הם ברמה גבוהה ביותר. מאז שאני בתפקיד ואחראי על העירוב, לא היתה שבת שלא טלטלתי. אני לא אדם של מסעדות, אבל המשפחה שלי אוכלת בכל המקומות באפרת. הדברים שאני כן עושה ומתקן - הכל בשותפות עם הרב גולן.

אני בטוח שחלק מהבעיות הן בעיות של התחלה ושדברים ישתפרו.

אני מקבל בימים האחרונים חיבוק מאוד גדול מהקהילה. עבר עלי סוף שבוע מאוד לא פשוט וממש הרגשתי את החיבוק מצד הקהילה. אני כמובן לא ביקשתי מאף אחד שידבר או יפעל. להפך – ביקשתי מאנשים לשמור על השקט.